



## Barraca de La Resclosa

Caldes de Montbui

### Ubicació

**Comarca:** Vallès Oriental  
**Lloc/Adreça:** Camí de les Elies  
**Emplaçament:** Camí que va des de la casa Nova de Les Elies als horts del Baió. Prop de la Resclosa del Sant Pare  
**Alçada:** 318

### Coordenades:

**Latitud:** 41.67148  
**Longitud:** 2.14723  
**UTM Est (X):** 429013  
**UTM Nord (Y):** 4613653

### Classificació

**Número de fitxa:** 08033 - 245  
**Àmbit:** Patrimoni immoble  
**Tipologia:** Edifici  
**Estil / època:** Modern Contemporani  
**Segle:** XVIII-XIX  
**Estat de conservació:** Bo  
**Notes de conservació:** manté tota l'estructura, però està coberta per vegetació, bàsicament bardisses  
**Protecció:** Inexistent  
**Accés:** Fàcil  
**Ús actual:** Sense ús  
**Titularitat:** Privada  
**Titular:** Ref. cad.: 012A09014  
**Autoria de la fitxa:** Laura Bosch Martínez  
**Data de registre de la fitxa:** ds., 25/10/2008 - 02:00

### Descripció

Barraca de vinya en pedra seca, de planta quadrada (1'25 x 1'25 metres), amb una alçada d'1'35 metres. Està integrada aprofitant el mateix desnivell de la feixa. La coberta està formada per varies lloses grans, i al damunt la terra. Orientada a l'est. Als costats de l'entrada hi ha dos murs paral·lels en un angle de 90 ° respecte a la paret de la feixa. Té una llinda de cinc centímetres d'amplada feta en un sol bloc de 90cm de llargada, que es recolza en els brancals de l'entrada fets amb blocs de pedra molt més grossos que la resta de pedra emprada en la seva construcció. L'obertura té uns setanta centímetres aproximadament per 1 metre d'alçada.

## Història

La tècnica de la pedra seca es caracteritza per l'ús de la pedra sense treballar i sense cap material d'unió. Les irregularitats de les lloses es corregeixen amb pedruscall. La pedra només es treballa quan ha de tenir una tasca específica, com llindes o escaires. A Caldes de Montbui aquesta tècnica s'utilitza en les barraques de vinya. Es tracta d'una tècnica amb uns orígens molt remots però que a Caldes de Montbui, la seva expansió es vincula amb el creixement de la viticultura durant la segona meitat del segle XIX (SOLER i PERARNAU:1985). No hi ha testimonis, ni documentació que puguin aportar una cronologia més antiga. Els condicionants que afavoreixen l'aparició de les barraques són: un increment de l'àrea cultivable que provoca la construcció de parets de pedra seca per formar feixes; una atenció més continuada que reclama el conreu de la vinya, creant la necessitat d'aixopluc i magatzem d'eines del pagès que restarà més temps lligat al camp; i, finalment, la presència en aquesta vall d'un estrat rocós molt pròxim a la superfície.

La situació geogràfica d'aquestes barraques ve condicionada per la necessitat d'aprofitament de l'espai conreat. Podem trobar, per tant, barraques construïdes entre dues feixes de diferent nivell, sempre i quan siguin del mateix propietari. També podem trobar barraques arran del camp, prop del camí, però es deu al mateix condicionant, ja que segurament es tracta d'una franja del camp rocosa o de difícil utilització pel conreu. Finalment, també podem trobar les barraques en un racó del camp, on s'amuntegaven les pedres extretes de llaurar, o fora del camp semi excavades en un marge.

Segons la tipologia de la seva construcció, poden ser de planta circular o quadrangular i poden ser construccions isolades o estar adossades en un marge o altra construcció. La volta de les de planta circular es fa per aproximació de fileres. En canvi, les de planta quadrangular poden tenir la volta per aproximació de fileres o en base a un sistema piramidal.

Pel que fa al tema dels constructors, es pot parlar de tres teories: l'existència de quadrilles de "barracaires" itinerants, els "sardans", o el propi pagès. L'existència dels sardans s'ha recollit en el treball de Soler i Perarnau (1985) gràcies a un informant que situa aquests personatges a finals del segle XIX. Es tracta d'homes procedents de la Cerdanya, segurament la part alta de la Cerdanya, que oferien els seus serveis per a la construccions de pedra seca, com activitat complementària en èpoques climatològicament adverses en el seu lloc de residència.

## Bibliografia

SOLER i BONET, Josep M. i PERARNAU i LLORENS, Jaume (1985). "Les barraques de vinya al terme municipal d'Artés (Pla de Bages)"; dins Dovella, núm. 17. Manresa, pp. 37-43.

SOLER i BONET, Josep M.(1987). "Barraques i tines, construccions per a la vinya"; dins Dovella, núm. 24. Manresa.

SOLER i BONET, Josep M.(1988). "La tècnica de la pedra seca. La construcció popular"; dins Dovella, núm. 29. Manresa, pp. 47-52.

SOLER i BONET, Josep Maria (2000). "La construcció en pedra seca, arquitectura, patrimoni i tradició"; dins Dovella, núm. 70. Manresa, pp. 9-11.



